

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/296**z dnia 24 lutego 2015 r.****ustanawiająca proceduralne warunki współpracy między państwami członkowskimi w zakresie identyfikacji elektronicznej na podstawie art. 12 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Współpraca między państwami członkowskimi w zakresie interoperacyjności i bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia wysokiego poziomu zaufania i bezpieczeństwa, stosownie do poziomu ryzyka występującego w tych systemach.
- (2) W art. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 910/2014 nakłada się na notyfikujące państwo członkowskie wymóg przekazania pozostałym państwom członkowskim opisu danego systemu z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem, tak aby państwa członkowskie mogły współpracować w sposób opisany w art. 12 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 910/2014.
- (3) Współpraca między państwami członkowskimi wymaga uproszczonych procedur. Interoperacyjności i bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej nie da się zapewnić dzięki procedurom prowadzonym w różnych językach. Używanie języka angielskiego w trakcie współpracy powinno ułatwić osiągnięcie interoperacyjności i bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej, jednakże tłumaczenie istniejącej już dokumentacji nie powinno powodować nieuzasadnionych obciążeń.
- (4) Poszczególnymi elementami systemów identyfikacji elektronicznej zarządzają różne organy i podmioty w państwach członkowskich. Aby umożliwić skuteczną współpracę i uprościć procedury administracyjne, należy zapewnić istnienie w każdym państwie członkowskim jednego punktu, poprzez który możliwy będzie kontakt z odpowiednimi organami i podmiotami.
- (5) Wymiana informacji, doświadczeń i dobrych praktyk między państwami członkowskimi ułatwia rozwój systemów identyfikacji elektronicznej i jest sposobem osiągnięcia interoperacyjności technicznej. Potrzeba takiej współpracy jest szczególnie uzasadniona w sytuacji, gdy dotyczy ona modyfikacji wcześniej notyfikowanych systemów identyfikacji elektronicznej, zmian w takich systemach identyfikacji elektronicznej, o których poinformowano państwa członkowskie przed notyfikacją, oraz gdy występują ważne okoliczności lub incydenty, które mogą wpływać na interoperacyjność i bezpieczeństwo systemów identyfikacji elektronicznej. Państwa członkowskie powinny również dysponować sposobami zwracania się do innych państw członkowskich o tego typu informacje dotyczące interoperacyjności i bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej.
- (6) Wzajemną ocenę systemów identyfikacji elektronicznej należy postrzegać jako proces wzajemnego uczenia się, pomagający w budowie zaufania między państwami członkowskimi oraz zapewniający interoperacyjność i bezpieczeństwo notyfikowanych systemów identyfikacji elektronicznej. Wymaga to przedstawiania przez notyfikujące państwa członkowskie wystarczających informacji na temat ich systemów identyfikacji elektronicznej. Należy jednak również uwzględnić potrzebę zachowania przez państwa członkowskie poufności niektórych informacji, jeżeli ma to decydujące znaczenie dla bezpieczeństwa.
- (7) W celu zapewnienia, aby proces wzajemnej oceny był racjonalny pod względem kosztów oraz dawał jasne i rozstrzygające wyniki, a także aby uniknąć nakładania na państwa członkowskie niepotrzebnych obciążeń, państwa członkowskie powinny wspólnie przeprowadzać jedną wzajemną ocenę.
- (8) Współpracując w sprawach dotyczących systemów identyfikacji elektronicznej, w tym przy przeprowadzaniu wzajemnych ocen, państwa członkowskie powinny brać pod uwagę – o ile są one dostępne – oceny przeprowadzone przez niezależne osoby trzecie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73.

- (9) Aby sprawić, by warunki proceduralne ułatwiały osiągnięcie celów określonych w art. 12 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 910/2014, należy stworzyć sieć współpracy. Ma ona zapewnić istnienie forum dostępnego dla wszystkich państw członkowskich, które mogłyby dzięki niemu uczestniczyć w sformalizowany sposób we współpracy dotyczącej praktycznej strony utrzymania ram interoperacyjności.
- (10) Sieć współpracy powinna badać projekty formularzy notyfikacji składanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 910/2014 i wydawać opinie zawierające wskazówki dotyczące zgodności opisanych w tychże formularzach systemów z wymogami określonymi w art. 7, art. 8 ust. 1–2 i art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia oraz w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia. W art. 9 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 910/2014 wymaga się od notyfikujących państw członkowskich przedstawienia opisu sposobu spełnienia przez notyfikowany system identyfikacji elektronicznej wymogów interoperacyjności zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 910/2014. Państwa członkowskie powinny w szczególności uwzględnić opinie sieci współpracy przy przygotowywaniu się do wykonania ustanowionego w art. 9 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 910/2014 obowiązku przedstawienia Komisji opisu sposobu spełnienia przez notyfikowany system identyfikacji elektronicznej wymogów interoperacyjności zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 910/2014.
- (11) Wszystkie strony uczestniczące w notyfikacji powinny traktować opinię sieci współpracy jako wskazówkę dotyczącą procedur pełnej współpracy, notyfikacji i interoperacyjności.
- (12) Aby zapewnić skuteczność procedury wzajemnej oceny przeprowadzanej na podstawie niniejszej decyzji, sieć współpracy powinna udzielać wskazówek państwom członkowskim.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 48 rozporządzenia (UE) nr 910/2014,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Na podstawie art. 12 ust. 7 rozporządzenia w niniejszej decyzji określa się proceduralne warunki ułatwiania współpracy między państwami członkowskimi, niezbędnej w celu zapewnienia interoperacyjności i bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej, które państwa członkowskie zamierzają notyfikować lub notyfikowały Komisji. Warunki te dotyczą w szczególności:

- a) wymiany informacji, doświadczeń i dobrych praktyk odnoszących się do systemów identyfikacji elektronicznej i analizy istotnych zmian w sytuacji w sektorze identyfikacji elektronicznej, o której to wymianie mowa w rozdziale II;
- b) wzajemnej oceny systemów identyfikacji elektronicznej, o której to ocenie mowa w rozdziale III; oraz
- c) współpracy w ramach sieci współpracy, o której mowa w rozdziale IV.

Artykuł 2

Język współpracy

1. O ile zainteresowane państwa członkowskie nie uzgodnią inaczej, językiem współpracy jest język angielski.
2. Nie naruszając przepisów ust. 1, państwa członkowskie nie są zobowiązane do tłumaczenia dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 10 ust. 2, jeżeli powodowałyby to nieuzasadnione obciążenia.

Artykuł 3

Pojedyncze punkty kontaktowe

1. Każde państwo członkowskie wyznacza pojedynczy punkt kontaktowy do celów współpracy między państwami członkowskimi prowadzonej zgodnie z art. 12 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 910/2014.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje pozostałym państwom członkowskim i Komisji informacje dotyczące pojedynczego punktu kontaktowego. Komisja publikuje w internecie wykaz pojedynczych punktów kontaktowych.

ROZDZIAŁ II

WYMIANA INFORMACJI, DOŚWIADCZEŃ I DOBRYCH PRAKTYK

Artykuł 4

Wymiana informacji, doświadczeń i dobrych praktyk

1. Państwa członkowskie dzielą się z innymi państwami członkowskimi informacjami, doświadczeniami i dobrymi praktykami odnoszącymi się do systemów identyfikacji elektronicznej.
2. Każde państwo członkowskie informuje odpowiednio pozostałe państwa członkowskie o wprowadzeniu przez siebie którejkolwiek spośród następujących zmian, udoskonażeń lub modyfikacji związanych z interoperacyjnością lub poziomami bezpieczeństwa danego systemu:
 - a) udoskonażeń lub modyfikacji w systemie identyfikacji elektronicznej notyfikowanym wcześniej przez dane państwo, jeżeli nie wymagają one notyfikacji na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 910/2014;
 - b) zmian, udoskonażeń lub modyfikacji w opisie systemu identyfikacji elektronicznej danego państwa przekazanym na podstawie art. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 910/2014, jeżeli dokonano ich przed notyfikacją.
3. Jeżeli państwo członkowskie dowiaduje się o jakiegokolwiek ważnej okoliczności lub incydencie, które nie są związane z jego notyfikowanym systemem identyfikacji elektronicznej, lecz mogłyby wpływać na bezpieczeństwo innych notyfikowanych systemów identyfikacji elektronicznej, informuje pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 5

Wniosek o informacje dotyczące interoperacyjności i bezpieczeństwa

1. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że w celu zapewnienia interoperacyjności systemów identyfikacji elektronicznej niezbędne jest posiadanie dodatkowych informacji, które nie zostały jeszcze przekazane przez państwo członkowskie notyfikujące system identyfikacji elektronicznej, może zwrócić się o takie informacje do tego państwa. Notyfikujące państwo członkowskie przekazuje te informacje, chyba że:
 - a) nie posiada tych informacji, a uzyskanie ich powodowałoby nieuzasadnione obciążenia administracyjne;
 - b) informacje te dotyczą kwestii bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego;
 - c) informacje te dotyczą kwestii związanych z tajemnicą handlową, zawodową lub tajemnicą przedsiębiorstwa.
2. W celu poprawy bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej państwo członkowskie, które ma obawy związane z bezpieczeństwem dotyczące systemu, który został notyfikowany lub jest w trakcie notyfikacji, może zwrócić się o informacje dotyczące tej kwestii. Państwo członkowskie, do którego zwrócono się o informacje, przekazuje następnie wszystkim państwom członkowskim odpowiednie informacje niezbędne do ustalenia, czy doszło do naruszenia bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 910/2014, lub do ustalenia, czy istnieje realne ryzyko, że mogłoby dojść do takiego naruszenia, chyba że:
 - a) nie posiada tych informacji, a uzyskanie ich powodowałoby nieuzasadnione obciążenia administracyjne;
 - b) informacje te dotyczą kwestii bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego;
 - c) informacje te dotyczą kwestii związanych z tajemnicą handlową, zawodową lub tajemnicą przedsiębiorstwa.

Artykuł 6

Wymiana informacji poprzez pojedyncze punkty kontaktowe

Państwa członkowskie wymieniają informacje zgodnie z art. 4 i 5 poprzez pojedyncze punkty kontaktowe i przekazują bez zbędnej zwłoki odpowiednie informacje, o które się zwrócono.

ROZDZIAŁ III

WZAJEMNA OCENA

Artykuł 7

Zasady

1. Wzajemna ocena jest mechanizmem współpracy między państwami członkowskimi służącym zapewnieniu interoperacyjności i bezpieczeństwa notyfikowanych systemów identyfikacji elektronicznej.
2. Udział w niej partnerskich państw członkowskich, na równych zasadach, jest dobrowolny. Państwo członkowskie, którego system identyfikacji elektronicznej ma być poddany wzajemnej ocenie, nie może odmówić udziału w procedurze wzajemnej oceny żadnemu z partnerskich państw członkowskich.
3. Każde państwo członkowskie uczestniczące w procedurze wzajemnej oceny ponosi własne koszty udziału w tej procedurze.
4. Wszelkie informacje uzyskane w trakcie przeprowadzania wzajemnej oceny wykorzystuje się wyłącznie do tegoż celu. Przedstawiciele państw członkowskich przeprowadzających wzajemną ocenę nie mogą ujawniać osobom trzecim żadnych szczególnie chronionych ani poufnych informacji uzyskanych w trakcie wzajemnej oceny.
5. Partnerskie państwo członkowskie ujawnia wszelkie ewentualne konflikty interesów, w które mogłyby popaść jego przedstawiciele mianowani przez nie w celu uczestniczenia w działaniach związanych ze wzajemną oceną.

Artykuł 8

Wszczęcie procedury wzajemnej oceny

1. Procedurę wzajemnej oceny można wszcząć na jeden z dwóch sposobów:
 - a) państwo członkowskie zwraca się o poddanie wzajemnej ocenie jego systemu identyfikacji elektronicznej;
 - b) państwo członkowskie lub państwa członkowskie wyraża(-ją) życzenie poddania wzajemnej ocenie systemu identyfikacji elektronicznej innego państwa członkowskiego. W swym wniosku wskazują powód, dla którego życzą sobie przeprowadzenia wzajemnej oceny, i wyjaśniają, w jaki sposób wzajemna ocena przyczyniłaby się do interoperacyjności lub bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej państw członkowskich.
2. O wniosku złożonym na podstawie ust. 1 informuje się sieć współpracy zgodnie z ust. 3. Każde państwo członkowskie, które zamierza wziąć udział we wzajemnej ocenie, powiadamia o tym sieć współpracy w ciągu jednego miesiąca.
3. Państwo członkowskie, którego system identyfikacji elektronicznej ma być poddany wzajemnej ocenie, przekazuje sieci współpracy informacje dotyczące następujących kwestii:
 - a) systemu identyfikacji elektronicznej, który ma być poddany wzajemnej ocenie;
 - b) partnerskich(-ego) państw(-a) członkowskich(-ego);
 - c) ram czasowych, w których spodziewany wynik ma być przedstawiony sieci współpracy; oraz
 - d) warunków przeprowadzenia wzajemnej oceny zgodnie z art. 9 ust. 2.
4. W ciągu dwóch lat od zakończenia wzajemnej oceny systemu identyfikacji elektronicznej nie poddaje się kolejnej wzajemnej ocenie, chyba że tak ustalą sieć współpracy.

Artykuł 9

Przygotowanie do wzajemnej oceny

1. W ciągu 2 tygodni od powiadomienia przez partnerskie państwa członkowskie, na podstawie art. 8 ust. 2, o ich zamiarze uczestniczenia w ocenie przekazują one państwu członkowskiemu, którego system identyfikacji elektronicznej jest poddawany wzajemnej ocenie, imiona i nazwiska oraz dane kontaktowe swych przedstawicieli przeprowadzających wzajemną ocenę. Państwo członkowskie, którego system identyfikacji elektronicznej jest poddawany wzajemnej ocenie, może odmówić udziału każdemu z przedstawicieli w przypadku wystąpienia konfliktu interesów.

2. Uwzględniając wskazówki przekazane przez sieć współpracy, państwo członkowskie, którego system identyfikacji elektronicznej jest poddawany wzajemnej ocenie, oraz partnerskie państwa członkowskie uzgadniają:

- a) zakres i warunki wzajemnej oceny w oparciu o zakres art. 7 lit. g) lub art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 910/2014 oraz interes przedstawiony przez partnerskie państwa członkowskie na etapie wszczynania procedury;
- b) harmonogram działań w ramach wzajemnej oceny, poprzez ustalenie końcowego terminu, który nie może przypadać później niż 3 miesiące po przekazaniu przez partnerskie państwa członkowskie imion i nazwisk oraz danych kontaktowych ich przedstawicieli na podstawie ust. 1;
- c) inne warunki organizacyjne dotyczące procedury wzajemnej oceny.

Państwo członkowskie, którego system identyfikacji elektronicznej jest poddawany wzajemnej ocenie, powiadamia sieć współpracy o porozumieniu.

Artykuł 10

Przeprowadzanie wzajemnej oceny

1. Uczestniczące państwa członkowskie przeprowadzają wspólnie wzajemną ocenę. Przedstawiciele państw członkowskich wybierają spośród siebie jednego przedstawiciela, któremu powierzają koordynację wzajemnej oceny.

2. Państwo członkowskie, którego system identyfikacji elektronicznej jest poddawany wzajemnej ocenie, przekazuje partnerskim państwom członkowskim formularz notyfikacji przedłożony Komisji lub opis systemu przekazany na podstawie art. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 910/2014, jeżeli odpowiedni system identyfikacji elektronicznej nie został jeszcze notyfikowany. Przekazuje się również wszystkie dokumenty uzupełniające i dodatkowe istotne informacje.

3. Wzajemna ocena może obejmować co najmniej jeden z następujących elementów, lecz nie ogranicza się do nich:

- a) ocenę odnośnej dokumentacji;
- b) badanie procesów;
- c) seminaria techniczne; oraz
- d) uwzględnienie oceny przeprowadzonej przez niezależną osobę trzecią.

4. Partnerskie państwa członkowskie mogą zwracać się o udostępnienie dodatkowej dokumentacji związanej z notyfikacją. Państwo członkowskie, którego system identyfikacji elektronicznej jest poddawany wzajemnej ocenie, przekazuje te informacje, chyba że:

- a) nie posiada tych informacji, a uzyskanie ich powodowałoby nieuzasadnione obciążenia administracyjne;
- b) informacje te dotyczą kwestii bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego;
- c) informacje te dotyczą kwestii związanych z tajemnicą handlową, zawodową lub tajemnicą przedsiębiorstwa.

Artykuł 11

Wynik wzajemnej oceny

W ciągu jednego miesiąca od zakończenia procedury wzajemnej oceny partnerskie państwa członkowskie sporządzają i przedstawiają sprawozdanie dla sieci współpracy. Członkowie sieci współpracy mogą zwracać się o dodatkowe informacje lub wyjaśnienia do państwa członkowskiego, którego system identyfikacji elektronicznej został poddany wzajemnej ocenie, lub do partnerskich państw członkowskich.

ROZDZIAŁ IV

SIEĆ WSPÓŁPRACY

Artykuł 12

Ustanowienie i metody pracy

Niniejszym ustanawia się sieć służącą działaniu na rzecz współpracy prowadzonej zgodnie z art. 12 ust. 5–6 rozporządzenia (UE) nr 910/2014 („sieć współpracy”). Sieć współpracy prowadzi swoje prace, łącząc posiedzenia i procedurę pisemną.

*Artykuł 13***Projekt formularza notyfikacji**

Jeżeli notyfikujące państwo członkowskie przekazuje opis swego systemu identyfikacji elektronicznej na podstawie art. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 910/2014, przekazuje ono sieci współpracy projekt właściwie wypełnionego formularza notyfikacji oraz całą niezbędną dokumentację towarzyszącą określoną w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 910/2014 i w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 910/2014.

*Artykuł 14***Zadania**

Upoważnia się sieć współpracy do:

- a) ułatwiania – poprzez wymianę informacji – współpracy między państwami członkowskimi w sprawie ustanowienia i funkcjonowania ram interoperacyjności zgodnie z art. 12 ust. 5–6 rozporządzenia (UE) nr 910/2014;
- b) określenia metod skutecznej wymiany informacji związanych z wszystkimi kwestiami dotyczącymi identyfikacji elektronicznej;
- c) analizowania istotnych zmian w sytuacji w sektorze identyfikacji elektronicznej oraz omawiania i opracowywania dobrych praktyk w zakresie interoperacyjności i bezpieczeństwa systemów identyfikacji elektronicznej;
- d) przyjmowania opinii w sprawie okoliczności związanych z ramami interoperacyjności, o których mowa w art. 12 ust. 2–4 rozporządzenia (UE) nr 910/2014;
- e) przyjmowania opinii w sprawie okoliczności dotyczących minimalnych technicznych specyfikacji, standardów i procedur odnoszących się do poziomów bezpieczeństwa, określonych w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 910/2014, oraz dotyczących wskazówek towarzyszących temu aktowi wykonawczemu;
- f) przyjmowania wskazówek w sprawie zakresu wzajemnej oceny i jej warunków;
- g) analizowania wyników wzajemnych ocen zgodnie z art. 11;
- h) analizowania projektów wypełnionych formularzy notyfikacji;
- i) przyjmowania opinii w sprawie sposobu, w jaki system identyfikacji elektronicznej, który ma zostać notyfikowany i którego opis przekazano na podstawie art. 7 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 910/2014, spełnia wymogi art. 7, art. 8 ust. 1–2 i art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia oraz wymogi aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia.

*Artykuł 15***Członkostwo**

1. Członkami sieci współpracy są państwa członkowskie oraz państwa należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.
2. Przewodniczący zaprasza przedstawicieli państw przystępujących do udziału w posiedzeniach sieci współpracy w charakterze obserwatorów od dnia podpisania traktatu o przystąpieniu.
3. Po konsultacji z siecią współpracy przewodniczący może zapraszać ekspertów spoza sieci współpracy, posiadających określone kompetencje w dziedzinie będącej przedmiotem porządku obrad, do udziału w trybie doraźnym w pracach sieci współpracy lub podgrupy. Ponadto przewodniczący może po konsultacji z siecią współpracy przyznać status obserwatora osobom i organizacjom.

*Artykuł 16***Działanie**

1. Posiedzeniom sieci współpracy przewodniczy Komisja.
2. W porozumieniu z Komisją sieć współpracy może ustanawiać podgrupy do celów badania określonych kwestii w oparciu zakres zadań ustalony przez sieć współpracy. Takie podgrupy ulegają rozwiązaniu wraz z wygaśnięciem ich mandatu.

3. Członkowie sieci współpracy, a także zaproszeni eksperci i obserwatorzy podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej ustanowionym w Traktatach i przepisach wykonawczych do Traktatów, a także przestrzegają zasad bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych UE, określonych w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom ⁽¹⁾. W przypadku nieprzestrzegania przez nich powyższych zobowiązań Komisja może zastosować wszelkie właściwe środki.
4. Sieć współpracy odbywa swe posiedzenia w siedzibie Komisji. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu.
5. Sieć współpracy publikuje na specjalnej stronie internetowej swe opinie przyjęte na podstawie art. 14 lit. i). Jeżeli taka opinia zawiera informacje poufne, sieć współpracy przyjmuje do celów takiej publikacji wersję niepoufną tej opinii.
6. Sieć współpracy przyjmuje swój regulamin zwykłą większością głosów swych członków.

Artykuł 17

Koszty posiedzeń

1. Komisja nie wypłaca osobom uczestniczącym w działaniach sieci współpracy wynagrodzenia za ich usługi.
2. Koszty podróży poniesione przez uczestników posiedzeń sieci współpracy mogą być zwracane przez Komisję. Zwrot kosztów następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami Komisji oraz w granicach dostępnych środków przyznanych służbom Komisji w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1).